

แนวทางที่ก่อให้เกิดความสำเร็จของกลุ่มเศรษฐกิจพอเพียง กลุ่มบาราเกตุ วิสาหกิจชุมชน ตำบลท่าแพ อำเภอท่าแพ จังหวัดสตูล

Ways Leading to Success of Sufficiency Economy of Baraked Community
Enterprise, Thapea Subdistrict, Thapea District, Satun Province

ประดิษฐ์ เปรมใจ¹, และ พล.อ.ดร.ศุภลักษณ์ สุวรรณระฆัง²

บทคัดย่อ

บทความฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาแนวทางที่ก่อให้เกิดความสำเร็จของ กลุ่มบาราเกตุวิสาหกิจชุมชน ตามกรอบแนวคิดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ในด้านความพอประมาณ ความมีเหตุผล ความมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี บนพื้นฐานของ เงื่อนไขความรู้ และเงื่อนไขคุณธรรม โดยใช้แบบสัมภาษณ์ กับผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ได้แก่ หัวหน้ากลุ่มและสมาชิก จำนวน 20 คน ผลการศึกษาพบว่า แนวทางที่ก่อให้เกิดความสำเร็จ มีดังนี้ ด้านความพอประมาณ ผู้ให้ข้อมูลเริ่มจักการรู้จักตนเอง สำรวจสิ่งที่ตนมี และพบว่ามีการทำเกษตรกรรมภายในครัวเรือน ด้านความมีเหตุผล ทราบถึงทรัพยากรที่ชุมชนมี วางแนวทางการบริหารจัดการทรัพยากรของแต่ละครัวเรือนอย่างเป็นระบบ เป็นครัวเรือนต้นแบบ ด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดี การบริหารจัดการภายในกลุ่มเหมาะสมกับชุมชนตนเอง ช่วยเหลือระหว่างกันและเป็นแหล่งเรียนรู้ให้ชุมชน เงื่ อ น ไข ความรู้ สมาชิกทุกคนต้องผ่านการอบรมหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อทำกิจกรรมไปในแนวทางเดียวกัน เงื่อนไขคุณธรรม การทำกิจกรรมอยู่บนพื้นฐาน การช่วยเหลือระหว่างกันและให้เกียรติกัน

คำสำคัญ: เศรษฐกิจพอเพียง วิสาหกิจชุมชน จังหวัดสตูล

¹ นักศึกษาลัทธิรัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาการปกครองท้องถิ่น วิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น มหาวิทยาลัยขอนแก่น

² อาจารย์ประจำวิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น มหาวิทยาลัยขอนแก่น

Abstract

The objectives on of this people were to study the ways leading to success of sufficiency economy of Baraked Community Enterprise in accordance with the Philosophy of Sufficiency Economy on the aspects of sufficiency, reasoning and good immunity on the conditions of knowledge and morality .The paper was done by an interviewing of the samplings consisting of the chairman, secretary and members, all 20 persons together. The results of this paper had found out that the ways leading to success were: The aspect of sufficiency: the people realized who they were and searching to what they had and agricultural crop within the family. The aspect of reasoning: the population were well aware of their community's resources, systematic plan ahead for their families resources and a prototype family. The aspect of good immunity: the management of the community that was suitable for their own and interpersonal help as well as places for learning. The condition of knowledge: all of the members had to pass the training of the Philosophy of Sufficiency Economy for the same direction of activities. The condition of morality: activity was done on the basis of helping among them selves and honored among the members.

Keywords: Sufficiency Economy Community, Community Enterprise, Satun Province

บทนำ

ในยุคที่สังคมโลกมีการเปลี่ยนแปลง มีความเจริญทางเศรษฐกิจ มีความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี สังคมไทยก็หนีไม่พ้นการเปลี่ยนแปลงไปด้วยเช่นกัน การเปลี่ยนแปลงเป็นสิ่งที่ดี หากสังคมมีความพร้อม สำหรับการเปลี่ยนแปลงนั้น และหากสังคมใดไม่พร้อมย่อมหนีไม่พ้น ต้องได้รับผลกระทบที่เกิดขึ้น จากการเปลี่ยนแปลงทางสังคม การเกิดวิกฤตเศรษฐกิจทำให้ภาคส่วนต่าง ๆ ในสังคมไม่ว่าจะเป็นภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาคมให้ความสนใจในการหาแนวทางพัฒนาประเทศใหม่ จนเป็นที่มาของการหาความหมายและขับเคลื่อนปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

เศรษฐกิจพอเพียงเป็นปรัชญาชี้ถึงแนวการดำรงอยู่และปฏิบัติตนของประชาชนในทุก ระดับ ตั้งแต่ระดับครอบครัว ระดับชุมชนจนถึงระดับรัฐ ทั้งในการพัฒนาและบริหารประเทศให้ดำเนินไปในทางสายกลาง โดยเฉพาะการพัฒนาเศรษฐกิจเพื่อให้ทันต่อโลกยุคโลกาภิวัตน์ ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเป็นทั้งหลักคิด และแนวทางปฏิบัติตน โดยยึด 3 หลักการ ได้แก่

ความพอประมาณ ความมีเหตุผล และการมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว และ 2 เงื่อนไข คือ เงื่อนไขความรู้ และเงื่อนไขคุณธรรม

ความพอประมาณ หมายถึง การใช้ทรัพยากรที่มีอยู่เป็นทุนเดิมของตนเอง หรือภายในท้องถิ่นให้เกิดประโยชน์สูงสุด ก่อนที่จะแสวงหาทรัพยากรจากภายนอก ความมีเหตุผล หมายถึง การตัดสินใจดำเนินการเรื่องต่าง ๆ อย่างมีเหตุผล บนพื้นฐานของความถูกต้อง ความจริง ตามหลักวิชาการ หลักกฎหมาย หลักศีลธรรม จริยธรรม และวัฒนธรรม ค่านิยมที่ดีงาม

การสร้างภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี หมายถึง การเตรียมตัวให้พร้อมรับต่อผลกระทบและการเปลี่ยนแปลงในด้านต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นด้านวัตถุ สังคม สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรม เพื่อให้สามารถปรับตัว และรับมือได้อย่างทันที่

เงื่อนไขความรู้ ประกอบด้วย การฝึกฝนให้มีความรอบรู้เกี่ยวกับวิชาการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องอย่างรอบด้าน มีความรอบคอบและความระมัดระวังที่จะนำความรู้ต่าง ๆ เหล่านั้นมา เป็นองค์ประกอบสำคัญในการตัดสินใจ อย่างถูกต้อง

เงื่อนไขคุณธรรม ที่จะต้องเสริมสร้างให้เป็นพื้นฐานจิตใจของคนในชาติประกอบด้วย ด้านจิตใจ คือ การตระหนักในคุณธรรม รู้ผิดชอบชั่วดี ซื่อสัตย์สุจริต ใช้สติปัญญาอย่างถูกต้องและเหมาะสมในการดำเนินชีวิต

กลุ่มบารากेटวิสาหกิจชุมชน เป็นกลุ่มที่เกิดจากการรวมกลุ่มของชาวบ้านท่าแพกลาง ต.ท่าแพ อ.ท่าแพ จ.สตูล โดยแต่ละครัวเรือนในชุมชน มีการทำเกษตรกรรม เช่น เลี้ยงแพะ ทำปุ๋ยหมัก ปลูกข้าวโพดหวาน ปลูกผักปลอดสารพิษ เริ่มแรกยังไม่มี การรวมกลุ่มทำเฉพาะครัวเรือนของตัวเองเท่านั้น แต่เนื่องจากการเอื้อเพื่อแบ่งปันกันอยู่เสมอ จึงเกิดเป็นแนวคิดรวมกลุ่มกันทำเกษตร เพื่อช่วยเหลือกันอย่างเป็นระบบมากขึ้น เช่น ต้นข้าวโพดที่เก็บเกี่ยวเสร็จแล้วจะส่งให้กลุ่มเลี้ยงแพะ เพื่อเป็นอาหารของแพะ เป็นต้น ซึ่งจากการดำเนินงานในรูปแบบนี้ส่งผลให้ นายสมาน อิดหมาด ผู้นำของกลุ่มบารากेटวิสาหกิจชุมชน ได้รับรางวัลผู้มีผลงานดีเด่น สาขาการศึกษาออกระบบ ประจำปี 2555 ซึ่งรางวัลดังกล่าวได้มาจากการดำเนินงานด้านศูนย์เรียนรู้ชุมชนพอเพียงตามหลักปรัชญาการเกษตรตามแนวทฤษฎีใหม่

ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาว่า แนวทางที่ก่อให้เกิดความสำเร็จของหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียง กลุ่มบารากेटวิสาหกิจชุมชน บ้านท่าแพกลาง มีรูปแบบการดำเนินงานอย่างไร ซึ่งผลที่ได้จากการวิจัยในครั้งนี้ จะใช้เสนอต่อผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลท่าแพ เพื่อเป็นข้อมูลในการพัฒนาชุมชนให้มีความเข้มแข็ง คงไว้ซึ่งวิถีชีวิตที่เรียบง่ายและเพื่อให้ชุมชนต่างๆ ใช้เป็นแนวทางในการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงสู่การปฏิบัติ ให้เหมาะสมกับบริบทของชุมชนตนเองต่อไป

วัตถุประสงค์

เพื่อศึกษาแนวทางที่ก่อให้เกิดความสำเร็จในการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในกลุ่มบารากาศวิสาหกิจชุมชน ตำบลท่าแพ อำเภอท่าแพ จังหวัดสตูล

แนวคิด ทฤษฎี กรอบแนวคิด

ทฤษฎีเศรษฐกิจพอเพียง

เกษม วัฒนชัย (2548 :16-17) ได้ให้ความหมายของเศรษฐกิจพอเพียงว่า เศรษฐกิจพอเพียง เป็นปรัชญาชี้ถึงแนวการดำรงอยู่และปฏิบัติตนของประชาชนในทุกระดับ ตั้งแต่ระดับครอบครัว ระดับชุมชนจนถึงระดับรัฐ ทั้งในการพัฒนาและการบริหารประเทศให้ดำเนินไปในทางสายกลาง โดยเฉพาะการพัฒนาเศรษฐกิจเพื่อให้ก้าวทันต่อยุคโลกาภิวัตน์ความพอเพียงหมายถึง ความพอประมาณ ความมีเหตุผล รวมถึงความจำเป็นที่จะต้องมีการมีระบบคุ้มกันในตัวที่ดีพอสมควรต่อการมีผลกระทบใด ๆ อันเกิดจากการเปลี่ยนแปลงทั้งภายนอกและภายใน ทั้งนี้จะต้องอาศัยความรอบรู้ ความรอบคอบ และความระมัดระวัง อย่างยิ่งในการนำวิชาการต่าง ๆ มาใช้ในการวางแผน และการดำเนินการทุกขั้นตอน

สุเมธ ตันติเวชกุล (2544: 284-291) กล่าวว่า “เศรษฐกิจพอเพียง ไม่ใช่เศรษฐกิจสำหรับคนยากคนจน ไม่ใช่เศรษฐกิจที่จะต้องมาห่อตัว พระองค์ท่าน (พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว) ให้รำรวยแต่รำรวยแล้วต้องรักษาให้คงอยู่ รำรวยและต้องยั่งยืน และต้องกระจายอย่างทั่วถึง พระองค์ท่านรับสั่ง เป็นแนวทางของการพัฒนาประเทศและจะนำไปใช้ในการบริหารงานในองค์กรใดๆ ก็ได้ ดังนี้

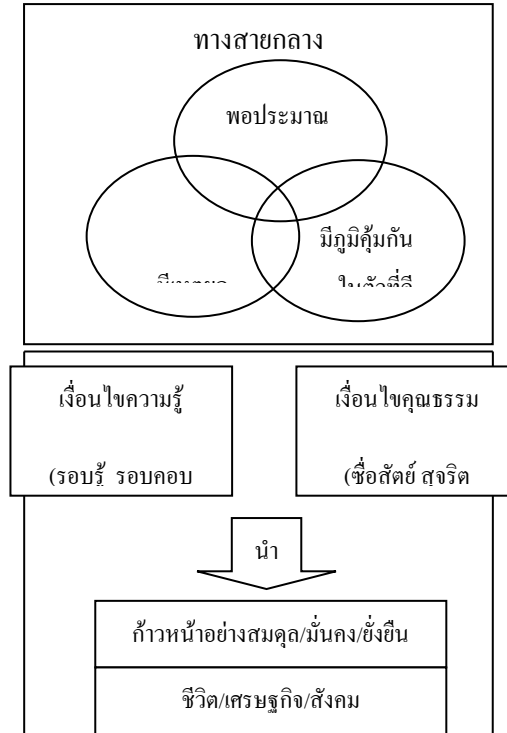
ประการที่หนึ่ง ให้ใช้เหตุผลอย่าใช้กิเลสตัณหาเป็นเครื่องนำทาง อย่าเอาแต่กระแส ต้องมีความกล้าหาญเพียงพอที่จะเลือกหนทางว่าประเทศไทยต้องการจะพัฒนาไปทางไหนไม่จำเป็นต้องตามกระแสโลก

ประการที่สอง ทำอะไรพอประมาณ การพอประมาณ คือ ตรวจสอบศักยภาพของตนเองก่อน ฐานของตนเองอยู่ตรงไหน การจะพัฒนาอะไรต้องดูจากศักยภาพที่มีความเข้มแข็งก่อน

ประการที่สาม ทำอะไรให้มีภูมิคุ้มกันตลอดเวลา เพราะไม่รู้พุงนี้จะมีอะไรเกิดขึ้น ปัจจุบันสถานการณ์ต่างๆ มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ทำให้การวางแผนพัฒนาทำได้ยาก มีปัจจัยความเสี่ยงอยู่ตลอดเวลา จึงต้องมีวิสัยทัศน์

นอกจากนี้พระองค์ท่านทรงให้มีฐานรองรับที่สำคัญคือ คนต้องดีด้วย ต้องมีจริยธรรมและคุณธรรม มีธรรมาภิบาล

กรอบความคิดหรือทฤษฎีทั่วไปในการศึกษาปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

ที่มา: กรมพัฒนาชุมชน 2550

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ศึกษาเกี่ยวกับแนวทางที่ก่อให้เกิดความสำเร็จในการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในกลุ่มบารากेटวิสาหกิจชุมชน หมู่บ้านท่าแพกลาง ตำบลท่าแพ อำเภอท่าแพ จังหวัดสตูล ผู้วิจัยเก็บข้อมูลด้วยการลงพื้นที่สัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูล โดยเก็บข้อมูลในปี 2556 ระหว่าง สิงหาคม-ตุลาคม 2556 ใช้เวลาในการเก็บข้อมูล 3 เดือน ผู้วิจัยคัดเลือกผู้ให้ข้อมูลสำคัญแบบเจาะจง (Purposive Sampling) และแบ่งการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 2 ส่วน ส่วนแรก ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้ข้อมูล เพื่อให้เห็นความแตกต่างด้านปริมาณของผู้ให้ข้อมูล จึงวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การหาค่าสถิติร้อยละ (Percentage) ส่วนที่สอง ข้อมูลความเป็นมา กลยุทธ์ แนวคิด รูปแบบการดำเนินการ และแนวทางที่ก่อให้เกิดความสำเร็จของกลุ่มเศรษฐกิจพอเพียง กลุ่มบารากेटวิสาหกิจชุมชน ในการนำแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ วิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพโดยการพรรณนาวิเคราะห์

ผลการวิจัย

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลหลักทั้ง 20 คน สรุปแนวทางที่ก่อให้เกิดความสำเร็จ ได้ดังนี้

ด้านความพอประมาณ ชาวบ้านเริ่มต้นจากรู้จักตนเอง โดยการสำรวจสิ่งที่แต่ละครอบครัวมี และรวมกลุ่มกันคิดว่า ทำอย่างไรสิ่งเหล่านี้ จึงจะเกิดประโยชน์ต่อตนเองและชุมชน

ด้านการอนุรักษ์วิถีชีวิตแบบพอมมี พอกิน และเผื่อแผ่ พบว่า เกือบทุกครัวเรือนมีการทำเกษตรกรรมภายในครัวเรือน โดยแยกเป็นครัวเรือนที่ปลูกผักปลอดสารพิษ ปลูกพืชหมุนเวียน เลี้ยงสัตว์ เลี้ยงปลาน้ำจืด ทำปุ๋ยหมักชีวภาพ ทำไร่นาสวนผสม ทำเครื่องมือเครื่องใช้ภูมิปัญญาไทย ทำสวนผลไม้

ด้านความมีเหตุผล เมื่อทราบถึงทรัพยากรที่ชุมชนมี จึงรวมกลุ่มกัน คิด พิจารณา วางแนวทางการบริหารจัดการทรัพยากรของแต่ละครัวเรือน สร้างข้อตกลงในการให้ความช่วยเหลือภายในกลุ่มอย่างเป็นระบบ โดยครัวเรือนที่ทำเกษตรกรรมประเภทเดียวกันก็จับกลุ่มกันแลกเปลี่ยนเรียนรู้เพื่อให้ได้ผลผลิตดี เป็นครัวเรือนต้นแบบ นอกจากนี้ยังมีการแลกเปลี่ยนวัตถุดิบระหว่างกลุ่ม เช่น กลุ่มปลูกพืชหมุนเวียน จะส่งต้นพืชที่ตัดทิ้งให้กลุ่มเลี้ยงสัตว์ กลุ่มเลี้ยงสัตว์จะส่งมูลสัตว์ให้กลุ่มทำปุ๋ยและกลุ่มเลี้ยงปลา กลุ่มทำปุ๋ยจะส่งปุ๋ยให้กลุ่มปลูกพืช เป็นต้น

ด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดี จากการรูปแบบการบริหารจัดการภายในกลุ่มเช่นที่กล่าวไปแล้วนั้น ทำให้กลุ่มมีกิจกรรมที่เหมาะสมกับชุมชนตนเอง ทำให้ครอบครัวมีอาชีพเสริม เพิ่มรายได้ ลดรายจ่าย และชุมชนยังมีวิถีเอื้อเพื่อ ช่วยเหลือระหว่างกัน สอดคล้องกับความต้องการอนุรักษ์วิถีชีวิตแบบ พอมมี พอกิน และเผื่อแผ่ เมื่อกลุ่มมีความเข้มแข็ง หน่วยงานภาครัฐก็ให้ความสำคัญ มีการพากลุ่มไปศึกษาดูงาน สนับสนุนทางด้านความรู้และวัสดุอื่นในการทำกิจกรรมของกลุ่ม และใช้เป็นแหล่งเรียนรู้ ให้กับชุมชนอื่นได้ด้วย

ด้านเงื่อนไขความรู้ กลุ่มบารากาเหตุวิสาหกิจชุมชน ได้มีมติร่วมกันว่าสมาชิกทุกคนต้องผ่านการอบรมหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ก่อนที่จะทำกิจกรรมได้ เพื่อให้มีความรู้ มีความเข้าใจเหมือนกัน สามารถทำกิจกรรมไปในแนวทางเดียวกันได้

ด้านเงื่อนไขคุณธรรม การทำกิจกรรมของกลุ่ม ยึดหลักคำสอนของศาสนา ประเพณีของชุมชนเป็นเกณฑ์ในการดำเนินชีวิต อยู่บนพื้นฐาน ซื่อสัตย์ ขยัน อดทน และแบ่งปัน ช่วยเหลือระหว่างกัน เอื้ออาทรต่อกัน ให้เกียรติและเชื่อมั่นในตัวผู้นำ

สรุป

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลวิจัยดังกล่าวข้างต้น มีประเด็นที่สามารถนำมาวิเคราะห์แนวทางที่ประสบผลสำเร็จของกลุ่มที่ดำเนินงานด้านเศรษฐกิจพอเพียง ดังนี้

ด้านความพอประมาณ ชาวบ้านจะเริ่มต้นจากตนเอง ชาวบ้านในกลุ่มร่วมกันสำรวจตัวเอง สำรวจความต้องการ สำรวจสิ่งที่ตัวเองหรือแต่ละครอบครัวมี แล้วร่วมใจกันคิดว่าสิ่งที่มีนี้จะทำอย่างไรให้เกิดประโยชน์ต่อตนเองและชุมชน โดยความร่วมมือแรง ร่วมใจ และพยายามรักษาไว้ซึ่งวิถีชีวิตแบบพหมี พอกิน และเผื่อแผ่

ด้านความมีเหตุผล กลุ่มมีการบริหารจัดการภายในที่ดี เมื่อทราบถึงทรัพยากรที่ชุมชนมีจึงรวมกลุ่มกัน คิด พิจารณา วางแนวทางการบริหารจัดการทรัพยากรของแต่ละครัวเรือน สร้างข้อตกลงในการให้ความช่วยเหลือภายในกลุ่มอย่างเป็นระบบ โดยครัวเรือนที่ทำเกษตรกรรมประเภทเดียวกันก็จับกลุ่มกันแลกเปลี่ยนเรียนรู้เพื่อให้ได้ผลผลิตดี เป็นครัวเรือนต้นแบบ นอกจากนี้ยังมีการแลกเปลี่ยนวัตถุดิบระหว่างกลุ่ม และใช้สิ่งที่กลุ่มมีอย่างคุ้มค่า และเกิดประโยชน์สูงสุด ต่อตนเองและสังคมที่ตัวเองอยู่ ซึ่งสอดคล้องกับ อรรถพล อุสายพันธ์ (2551 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาศึกษาองค์ความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง : ประสบการณ์ตรงจากชาวบ้านในจังหวัดราชบุรี ผลการวิจัยพบว่า ด้านความพอประมาณ ชาวบ้านจะเริ่มต้นจากการวิเคราะห์ตัวเองก่อน ทำกิจกรรมที่พึ่งตนเองเป็นหลัก ปรับความคิด ปรับวิถีชีวิต ไม่หลงไปกับกระแสบริโภคนิยม ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ งดเว้นสิ่งเสพติดและการมอมเมาทุกชนิด ด้านความมีเหตุผล ชาวบ้านใช้ความคิด การพิจารณาอย่างรอบคอบ ก่อนที่จะทำกิจกรรมอะไร มีการประชุม จัดเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ แก้ปัญหาร่วมกัน กำหนดข้อตกลง ระเบียบ ข้อบังคับ ใช้ศักยภาพทั้งภาครัฐและเอกชนให้เป็นประโยชน์

ด้านภูมิคุ้มกัน ชาวบ้านพยายามรักษาไว้ซึ่งเอกลักษณ์ของตัวเองแบบพหมี พอกิน และเผื่อแผ่ สภาพทรัพยากรธรรมชาติภายในชุมชนเอื้อต่อการดำรงชีวิตแบบพอเพียง มีการดำเนินกิจกรรมในรูปแบบกลุ่ม มีการปรับวิถีชีวิตและกิจกรรมภายในกลุ่มให้เหมาะสมกับชุมชนตนเองช่วยเหลือซึ่งกันและกันภายในกลุ่ม และประสานงานกับหน่วยงานภาครัฐเพื่อหาความรู้มาพัฒนา กลุ่ม ทำให้กลุ่มเกิดความเข้มแข็ง สามารถเป็นแหล่งเรียนรู้ให้หน่วยงานหรือชุมชนอื่นได้

ด้านเงื่อนไขความรู้ ชาวบ้านภายในกลุ่มมีมติที่ตกลงร่วมกันว่าทุกคนต้องผ่านการอบรมหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ก่อนที่จะทำกิจกรรมได้ เพื่อให้มีความรู้ มีความเข้าใจเหมือนกัน สามารถทำกิจกรรมไปในแนวทางเดียวกันได้

ในด้านเงื่อนไขคุณธรรม การทำกิจกรรมของกลุ่ม ยึดหลักคำสอนของศาสนา ประเพณี ของชุมชนเป็นเกณฑ์ในการดำเนินชีวิต อยู่บนพื้นฐาน ซื่อสัตย์ ขยัน อดทน และแบ่งปัน ช่วยเหลือ ระวังกัน เชื้ออาหารต่อกัน ให้เกียรติ และเชื่อมั่นในตัวผู้นำ สอดคล้องกับ วันไชย พละไกร (2550: บทคัดย่อ) ที่ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่ก่อให้เกิดความสำเร็จของหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียง : กรณีศึกษาบ้านตาแย ตำบลม่วงสามสิบ อำเภอม่วงสามสิบ จังหวัดอุบลราชธานี ผลการศึกษา พบว่า ปัจจัยที่ก่อให้เกิดความสำเร็จของหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียง ได้แก่ ปัจจัยด้าน ทรัพยากรธรรมชาติในชุมชน ประกอบด้วย แหล่งน้ำธรรมชาติและบ่อบาดาล พืชพันธุ์และไม้ยืน ต้นและพืชตามฤดูกาล ปัจจัยด้านความหลากหลายทางอาชีพ อาชีพหลักของชาวบ้านก็คือทำนา นอกจากนี้ ยังมีกลุ่มทอผ้า กลุ่มแปรรูปผ้า กลุ่มเลี้ยงหมู กลุ่มเลี้ยงโค กลุ่มเลี้ยงปลา หรือกลุ่ม เพราะเลี้ยงสัตว์น้ำ กลุ่มเกษตรชาวนา กลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิต สหกรณ์เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ กลุ่ม อาชีพเหล่านี้ นอกจากนี้ยังมีปัจจัยด้านศาสนา สังคม และวัฒนธรรมเข้ามาเกี่ยวข้องด้วย

ข้อเสนอแนะ

1. ผลการวิจัยดังกล่าวสามารถที่จะนำไปเป็นแนวทางในการวางนโยบายการปฏิบัติ หน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลหรือชุมชนอื่นๆ ที่มีความประสงค์จะให้ชุมชนประสบ ความสำเร็จในการนำแนวคิดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้
2. การนำแนวคิดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในชุมชน ควรมาจากความต้องการ ของชุมชน และเพื่อตอบสนองความต้องการของชุมชนเอง ไม่ใช่สนองตามความต้องการของ หน่วยงานที่เข้าไปในชุมชน
3. สำหรับการวิจัยในครั้งต่อไป ผู้ศึกษาวิจัยควรมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับ แนวทางที่ทำให้ เกิดความยั่งยืนในการดำเนินงานของหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียง

เอกสารอ้างอิง

กรมการพัฒนาชุมชน กระทรวงมหาดไทย. (2550). เกร็ดความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง

กับสังคมไทย. กรุงเทพฯ: บริษัท บีทีเอส เพรส จำกัด

เกษม วัฒนชัย. (2548). เอกสารประกอบการปาฐกถาพิเศษ “เศรษฐกิจพอเพียงกับการศึกษา”.

กรุงเทพฯ .

จิรายุ อิศรางกูร ณ อยุธยา และปริญญานุช พิบูลสรวุฑ. (2552). ตามรอยพ่อ ชีวิตพอเพียง

สู่การพัฒนาที่ยั่งยืน. กรุงเทพฯ: บริษัท ศูนย์การพิมพ์เพชรรุ่ง จำกัด.

ประเวศ วะสี. (2542). *เศรษฐกิจพอเพียงและประชาสังคม*. กรุงเทพมหานคร :

สำนักพิมพ์หมอชาวบ้าน

มูลนิธิสยามกัมมาจล. (2553). *ประสบการณ์จริงบนเส้นทางปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง*.

กรุงเทพมหานคร: บริษัทอมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง จำกัด (มหาชน)

วันชัย พลະไกร. (2550). *ปัจจัยที่ก่อให้เกิดความสำเร็จของหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียง*. กรณีศึกษา

บ้านตำแย ตำบลม่วงสามสิบ อำเภอม่วงสามสิบ จังหวัดอุบลราชธานี. มหาวิทยาลัยราช

ภัฏอุบลราชธานี

สุวิมล ตีรกานันท์. (2543). *ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์แนวทางสู่การปฏิบัติ*.

กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สุเมธ ตันติเวชกุล. (27 เมษายน 2549). *เศรษฐกิจพอเพียง ไม่ใช่เศรษฐกิจสำหรับคนยากคนจน*.

สืบค้นจาก <http://www.positioningmag.com/?q=content/> “เศรษฐกิจพอเพียง ไม่ใช่

เศรษฐกิจสำหรับคนยากคนจน”-ดรสุเมธ-ตันติเวชกุล

อรรถพล อุสายพันธ์ . 2551. *ศึกษาองค์ความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง : ประสบการณ์ตรง*

จากชาวบ้านในจังหวัดราชบุรี